

Karel Gott, Bez za svou láskou

Stal se zrak, skly maj chu kvst,
stal se zrak, nhle zkou se vznst,
hdej ten zrak,
nech se jm dl vst bez vhn.
Nech jej, a vzrst, nech jej voln plt
a hdej sta, kter m tak rd
a s nimi zsta,
te bys neml spt do svtni.
B za svou lskou, jako horsk proud
po skalch pd dlkou nedohlednou,
b za svou lskou, b j obejmout,
je to zrak.
Za svou lskou, vzltni a ke hvzdm
po drze przran, ty v dobe kam,
b za svou lskou,
b a ekni j sm, e je zrak.
Stal se zrak, soumrak smvem zlt,
tak to byl zrak, jak me znt jen ten,
kdo zrak um brt i dt celou dlan.
Tak pro se zdrh, snad se nebrn,
na dlouze vh, pro dl otl, vdy takhle
strd, sm to nejlp v, jen b za n.
B za svou lskou, jako horsk proud
po skalch pd dlkou nedohlednou,
b za svou lskou,
b j obejmout, je to zrak.
Za svou lskou, vzltni a ke hvzdm
po drze przran, ty v dobe kam,
b za svou lskou,
b a ekni j sm, e je zrak.
B za svou lskou, jako horsk proud
po skalch pd dlkou nedohlednou,
b za svou lskou,
b j obejmout, je to zrak, ´.
Za svou lskou, vzltni a ke hvzdm
po drze przran, ty v dobe kam,
b za svou lskou,
b a ekni j sm, e je zrak.